

FORDÍTSUNK FIGYELMET A MÁSIKRA

Életige

2007. április

„Úgy vagyok köztetek, mint a szolgálta”
(Lk 22,27)

Húsvét előestéjén, a kovásztalan kenyér ünnepén, az „emeleti teremben” Jézus elkölti tanítványait az utolsó vacsorát. Miután megtörte a kenyeret és körbeadta a borral teli kelyhet, végső tanítását osztja meg velük:

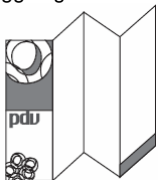
aki a legnagyobb akar lenni az általa létrehozott közösségben, annak a legkisebbé kell válnia, és aki irányít, legyen szolgálta.

4

1. Kivágni

2. Behajtani négy részre függőlegesen

3. Behajtani két részre vízszintesen

Jézus egyértelmű jelét is adja annak az újdonságnak, amit az Őt követők közötti kapcsolatokban látni akar: szembeszállva minden szokásos elképzeléssel a tekintélyről és a vezetőről, **megmosta tanítványai lábát.**

SZERETNI = SZOLGÁLNI

Jézus példát adott nekünk erről.

Jézus szavai tudatosítják bennünk keresztényekben, hogy a szeretet adósai vagyunk mindenkivel szemben. Vele együtt nekünk is el kell ismételnünk minden embernek, akivel élünk, vagy akikkel munkánk során találkozunk: „**úgy vagyok köztetek, mint a szolgálta**”

És hogyan kell szolgálni?

„Éljük a másikat!” Ez azt jelenti, hogy meg kell próbálnunk behatolni a másik világába, érzéseibe, megpróbálni együtt hordozni a terheit.

„A gyerekekkel hogyan bánjak? Játsszam velük!”

Idővesztésnek gondolhatnánk az egészséget. Mégsem elvesztegetett idő! Ez mind szeretet, mind megnyert idő, mert szeretetből kell egygévé válnunk!

„Valóban oda kell vinnem a másiknak a kabátját, amikor távozik? Tényleg oda kell tennem elé a tányért az asztalra?” Igen, pontosan erről van szó! Mert az a szolgálta, amit Jézus kér, nem elméleti szolgálta, nem érzélgősség.

Jézus konkrét szolgáltról beszélt, izmunkkal, lábunkkal, fejünkkel, ténylegesen szolgálunk kell.

Hogyan élhetjük ezt az ígét?

Úgy, hogy odafigyelünk a másakra, és készségesen válaszolunk az igényeire, tetteikkel szeretve.

Néha arról van szó, hogy jobban végezzük a munkánkat, egyre nagyobb hozzáértéssel és tökéletességgel, mert ezzel a közösséget szolgáljuk. Máskor azt jelenti, hogy különleges segélykérésekre válaszolunk, amikor a közelünkben vagy a tőlünk távol élők megszólítanak problémáikkal, például idősek, munkanélküliek, fogyatékkal élők, magányos emberek. Vagy amikor távoli, természeti katasztrófával sújtott országokról, örökbefogadásról vagy humanitárius projektek támogatási igényeiről halunk.

Fel kell hagyni minden visszatartó, parancsolgató magatartással, hiszen mindannyian testvérek vagyunk.

Történt egyszer, hogy...

Európából 14-en mentünk a Dominikai Köztársaságba. Ott 3 hetet dolgoztunk a „Café con Leche” iskoláért, mely a „Gyerekek az egészségért” projektjeinek része, amihez már 10 éve mi is hozzáteszük a részünket. **A lakótelepi gyerekekkel együtt kifestettünk 5 osztálytermet, rendbe tettük a sportpályát, oktatást és bemutatót tartottunk 200 gyerek számára.** Ez különlegesen nagy tapasztalat volt a számomra. Nagy öröm volt, hogy végre konkrét módon tehettem valamit, hogy jobb legyen ez a világ. A dominikai embereken nagy életörömet láttam, pedig egy nagyon szegény országban voltunk. Az volt a benyomásom, hogy sokkal többet kaptam tőlük, mint amit adtam, főleg az iskolában a gyerekek között. Dolgoztunk építkezésen az izmunkat megfeszítve, festettünk, és dolgoztunk, mint „tanárok” is. Láttam, hogy a kicsik mennyire örülnek, és ez minket is boldoggá tett. **Megtapasztaltuk a kölcsönös szeretetet közöttünk.** Számukra nem tanárok vagy látogatók voltunk, hanem barátokká, nagyobb testvéreiké váltunk. Ők is meg fognak maradni nekünk, mint a mi kis testvéreink!

(Jean)

„KONKRÉT SZERETET”

www.teens4unity.net